

عنوان مقاله:

نقش خشت در معماری بومی و پایداری انرژی

محل انتشار:

دوازدهمین سمپوزیوم پیشرفت های علوم و تکنولوژی کمیسیون پنجم: سرزمین پایدار، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سیدمهدی مداحی - هیئت علمی گروه معماری، دانشکده فنی مهندسی، موسسه آموزش عالی خاوران، مشهد، ایران

محمدحسین عابدی - هیئت علمی گروه معماری، دانشکده فنی مهندسی، موسسه آموزش عالی شمس، گنبد کاووس، ایران

اعظم صداقت مند - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه معماری، دانشکده فنی مهندسی، موسسه آموزش عالی شمس، گنبد کاووس، ایران.

خلاصه مقاله:

در بحث خانه سازی در مناطق مختلف جغرافیایی کاربرد تکنیک ها و دانش بومی و موادو مصالح محلی، در مقابل گرما و سرما محافظت و مقاومت بیشتری داشته و شرایط آسایش بهتری را فراهم می آورد. با این فرض که معماری بومی کمترین اثر مخرب را بر اکوسیستم و محیط زیست دارد. و شیوه های معماری جدید بدون توجه به اقلیم و شرایط بومی مشکلات خاصی را برای ساکنین بناها بوجود آورده است. در این مقاله خشت با رویکرد یک مصالح موثر پرکاربرد در معماری بومی و پایداری انرژی معرفی می گردد بنابراین ابتدا خشت و خصوصیات آن و سپس بیان روشها و راهکارهای مطلوب جهت استفاده بهتر از آن در جهت پایداری انرژی مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته است. از آنجا که معماری سنتی ایران معماری پایدار محسوب می شود، چراکه واجد کلیه شاخصه های پایداری بوده و همچنان پس از گذشت سالیان دراز توانسته است به مسایل محیطی خود پاسخ دهد نتیجه کلی پژوهش بیانگر آن است که مصالح بومی در تمامی اقلیم ها ساختار و کیفیت بنا را تحت تاثیر قرار می دهد

کلمات کلیدی:

خشت، معماری بومی، پایداری انرژی، شرایط آسایش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/712335>

